

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 40742

гр. София, 14.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

като разгледа докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело № 20231110114035 по описа за 2023 година

Настоящото определение е по чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на ***** (ищец) срещу Б. В. М. (ответник).

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника.

Към исковата молба и нейните уточнения са приложени писмени документи, които са относими към предмета на доказване, необходими и допустими, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Във връзка с доказателствените искания на ответника съдът ще се произнесе, след като предостави възможност на ищеца да изрази съответно становище до края на първото открито съдебно заседание. На този етап на ищеца следва да бъде указано само да има готовност да представи съответните документи, а на ответника – да има готовност да води поискания свидетел.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за възможно най-ранната дата.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА гр. дело № 20231110114035 по описа на Софийския районен съд, III гражданско отделение, 150-и състав, за **2023 г.**, за разглеждане в открито съдебно заседание на **13. 12. 2023 г.** от **10, 00 часа**, за която дата и час да се призват страните.

ПРИЕМА представените с исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ОТЛАГА произнасянето по формулираните с отговора на исковата молба

доказателствени искания за първото открито съдебно заседание, във връзка с което **ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ** на ищеца да изрази съответно становище. **УКАЗВА** на ищеца да има готовност да представи заверени преписи от графиците с пътните листове, изпълнявани от ответника за периода на действие на трудовото правоотношение, както и заверен препис от извлечението за ведомост за изплатени трудови възнаграждения на ответника, установяващо размера на изплатеното му възнаграждение и обезщетенията към датата на освобождаването му, извършените удържки и тяхното основание. **УКАЗВА** на ответника да има готовност да води поискания свидетел.

ИЗГОТВЯ следния проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 във връзка с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Ищецът твърди, през 2019 г. сключил с ответника договор за обучение за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория „*****“. По силата на договора ищецът приел ответника на обучение и поел разходите, свързани с обучението съобразно утвърдена програма, а също така и разходите за първото явяване на обучаващия се на практически изпит пред ***** - С.. От друга страна, ответникът се задължил след придобиването на съответната правоспособност да работи като водач на тролейбус при ищеца за срок, не по-кратък от 3 години. Страните уговорили и неустойка в размер на 2 000 лева в случай на прекратяване на трудовото правоотношение преди изтичането на срока. Ответникът успешно преминал обучението и също така успешно издържал практическия изпит, след което на 30. 10. 2019 г. сключил с ищеца трудов договор *****. След това обаче по молба на ответника трудовото му правоотношение било прекратено на основание чл. 326, ал. 1 и ал. 2 КТ с акт № ***** от 12.03.2020 г., връчен на 13. 03. 2020 г. Освен това ищецът поканил ответника да му заплати неустойката в размер на 2 000 лева с писмо, което му било връчено (при условията на отказ) на 13. 02. 2020 г. Позовава се на чл. 234 и чл. 235 КТ. Иска от съда да установи съществуването на паричното задължение на ответника да заплати сумата 2 000 лева, представляваща дължима неустойка по договор за обучение за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория „*****“, ведно със законовата лихва от 23. 09. 2022 г. до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Признава сключването на договора за обучение с ищеца, както и че успешно е издържал практическия изпит пред ***** и е придобил съответната правоспособност. Признава също така, че на 30. 10. 2019 г. е сключил трудов договор с ищеца за изпълняване на длъжността „*шофьор на тролейбус*“, както и че на 11. 02. 2020 г. е подал молба-предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Заявява, че още на същата дата (11. 02. 2020 г.) му била връчена покана за заплащане на неустойка в размер на 2 000 лева. След това на 12. 03. 2020 г. трудовото правоотношение е било прекратено. От друга страна, ответникът прави и някои допълнителни твърдения. Заявява, че обявата за сключването на договора за обучение в ***** е била за месечно възнаграждение в размер на 1 800 лева, което го мотивирало да напусне тогавашната си работа. Той сам заплащал таксите за издаване на необходимите документи, включително и изпитните такси. Впоследствие предложеният трудов договор бил за месечно възнаграждение в размер на 1 150 лева, а при сключването му служители на ищеца обяснили на ответника, че разликата до 1 800 лева се постигала чрез допълнителни часове, предвидени в графика на всеки водач на

тролейбус. През време на трудовото правоотношение обаче били съставяни графици в нарушение на правилата за управление на моторните превозни средства, превозващи пътници с капацитет минимум 10 мест, вкл. водача, и периодите за почивка. След като подал предизвестие за прекратяването на трудовото правоотношение, служители на ищеца му поставили като условие за прекратяване на трудовото правоотношение сключването на споразумение с нотариална заверка на подписите, по силата на което ответникът да се задължи да заплати на ищеца при определени условия сумата в размер на 2 000 лева, представляваща неустойка по договор за обучение. Независимо от липсата на предпоставките на чл. 6 от договора за обучение ответникът признал дължимостта на сумата 500 лева, представляваща разходи за обучението, като се съгласил тя да бъде прихваната от последното му трудово възнаграждение, ведно със законовата лихва от деня, в който ищеца е направил разходите (тоест общо 520 лева). От правна страна ответникът намира, че клаузата за неустойка по договора за обучение е нищожна поради противоречие с добрите нрави, защото надхвърля присъщите функции на неустойката. Освен това намира, че клаузата за неустойка противоречи на чл. 48, ал. 3 от Конституцията, а освен това и на чл. 8, ал. 4 КТ. Позовава се на тълкувателна и казуална съдебна практика. Еwentуално оспорва предявения иск и по размер, твърдейки, че ищецът не е съобразил незаконосъобразно удържаната от трудовото възнаграждение на ответника сума. Позовава се на чл. 92, ал. 2 ЗЗД, като заявява, че ако съдът приеме неустоечната клауза за съобразена със закона и добрите нрави, то размерът ѝ следва да бъде намален поради прекомерност до сумата 520 лева, която ответникът е погасил преди образуването на заповедното производство.

Ищецът предявява по реда на чл. 415, ал. 1 ГПК установителен иск с **ПРАВНО ОСНОВАНИЕ** чл. 92, ал. 1 ЗЗД. Ответникът прави еwentуално възражение за намаляване на неустойката поради прекомерност с **ПРАВНО ОСНОВАНИЕ** чл. 92, ал. 2 ЗЗД.

ОТДЕЛЯ като безспорно и следователно ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ответникът е провел обучение и е придобил правоспособността да управлява моторни превозни средства категория „*****“.

УКАЗВА на ищеца, че е в негова тежест да установи при условията на пълно и главно доказване:

1. сключването на договора за обучение с ответника, съдържащ твърдяната неустоечна клауза и нейната валидност;
2. че е сключил валиден трудов договор с ответника;
3. че надлежно е изпълнявал задълженията си по трудовия договор с ответника.
4. прекратяването на трудовото правоотношение с ответника преди изтичането на срока, предвиден в неустоечната клауза по договора за обучение;
5. че ответникът е получил поканата за заплащането на неустойката в размер на 2 000 лева.

УКАЗВА на ответника, че е в негова тежест да установи при условията на пълно и главно доказване по еwentуалното възражение с правно основание чл. 92, ал. 2 ЗЗД,

че неустойката в размер на 2 000 лева е прекомерна с оглед на действителните вреди на ищеца.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че настоящият съд и следващите инстанции ще следят служебно за нищожността на правните сделки или отделните техни уговорки, които са от значение за спора, ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства. **ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ** на страните да изразят становища и да посочат доказателства във връзка с възможната нищожност на съответните сделки и уговорки до края на първото открито съдебно заседание пред първоинстанционния съд.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба – сигурен и надежден начин за разрешаването на спора, при който половината внесена държавна такса ще се възстанови на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключването на делото със съдебна спогодба е необходимо или да се явят лично, или да изпратят упълномощен изрично за тази цел процесуален представител, който да представи съответно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да пристъпят към медиация. Ако желаят медиация, то те биха могли да се обърнат към центъра по медиация при Софийския районен съд и/или към медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерството на правосъдието.

УКАЗВА на страните, че могат да изберат електронен адрес, на който да им бъдат връчвани призовките, съобщенията и съдебните книжа съгласно правилата на чл. 38, ал. 2 – 4 от Гражданския процесуален кодекс.

Определението не подлежи на обжалване.

Служебно изготвени преписи от определението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____